

На кого бих се молил?

Есе

Молитвата за всеки е нещо лично и неприкосновено. Чрез нея човек, без лъжа, отправя послание към Бог, независимо как се казва. Тя е тази, чрез която искаме прошка, ако сме съгрешили. Тя е тази, в която надеждата умира последна. Тя е тази, чрез която благодарим, че имаме храна и покрив над главите си. Всеки един от нас често изпитва нужда да сподели това, което го мъчи или радва, или просто иска да бъде разбран и търси помощ.

На кого бих се помолил? За какво бих се молил? Това са въпроси, които у всеки у всеки пораждаат размисъл за това кой е и какво иска да промени. Ако трябва с “две думи” да отговоря, то би било – бих се помолила на Бога за промяна на света към по-добро, за събуждането на хората от дълбокия сън на заблудата, да не бъдат роби на някого и за здраве.

В днешни времена хората, в забързаното си и автоматизирано ежедневие, започват да забравят кои са на този свят. Забравят за човешките ценности, стават егоисти, чревоугодници и прелюбодейци... за тях поздравът „Добър ден” вече не означава нищо, подминават без да се обръщат. На какво е заприличал днешният свят? Къде е отишла човешината? Не знам. Затова, Господи, помогни на тези хора да се осъзнаят кои са, да погледнат назад и да видят от къде са тръгнали, кой ги е подкрепял в трудните моменти...!

Тежко е да знаеш, че по света живеят хора, безразлични към всичко и всеки. Те не се интересуват от себе си, от бъдещето си... Наивността надделява и те се превръщат не само роби на някой нехранимайко, но и на самите себе си. Страх ги е да кажат НЕ за нещо, което според тях е неправилно.

След близо 140 години Ботевият герой от „Моята молитва” все още се възпротивява на самоунижението, безразличието към случващото се и заблудата. През 1871 Ботев се е борил за независима българска държава, за справедливост и честност... Поетът е против учителския метод: „Преклонена главица сабя не я реже”.

Това е още един пример, че отрича безразличието, наивността и самоунижението. Той го доказва не само в „Моята молитва”, но и в повечето си творби. Ботев в молитвата си рисува Бога, който е нужен на хората да се осъзнаят – Бога на разума. Това не са единствените стихове, в които населението е описано като стадо животни – нямащи разум. Чрез образа на Бога на разума той иска да събуди съзнанието у хората. Молитвата ясно подкрепя Ботевото желание:

*Вдъхни секиму, о, боже!
Любов жива за свобода –
Да се бори кой как може
С душманите на народа.*

Наивни, неосъзнати и заблудени хора има много по света. Затова, Господи, помогни на тези хора да се събудят от съня на робството, да бъдат активни, да изразяват мнение, да не бъдат безразлични към проблемите си и тези на обществото!

Всеки ден по телевизията и по радиото чуваме обяви, в които родители търсят парични средства за лечение на децата си в чужбина. Или пък във вестниците и в Интернет са садени статистики за заболели хора от рак, СПИН или други страшни болести. Някои биха казали – „е, това е ежедневие, случват се такива неща” или „жалко, млад човек е”. трябва ли да сме безразлични към това, което се случва? Не. Факт е, че не всеки може да помогне на болния, това е работа на лекарите, но все пак може да се помолим за оздравяването му. Затова, Господи, нека на този грешен свят по-малко хора да боледуват, да сме здрави, за да може да бъдем с нещо повече полезни на обществото!

Промяната на света към по- добро, „събуждането на заспалите” хора от робството на наивността, безразличието и самоунижението, да бъдем по- здрави физически и психически...за какво още да се помоля? Мисля, че това е достатъчно. Ако поне малко Господ помогне тези неща да се сбъднат, то всичко останало би се оправило!

Амин!

Катя Илиева -11 б клас